נמחת ס: ביב דילמא לעולם אימא לך אהבה רבה וכו' : סדר ברכום . אם הקדים (to. q'd:)] המאוחרות: בקשו . לקבוע עשרת

אלא אי אמרם .הך ברכה דקאמרי אהבה רבה היכי ש"מ דאין מעכבות זו את זו דלמא האי דלא אמרי יולר אור משום דלא מטא זמניה הוא וכי מעא זמניה אמרי לה ואט"ג דקרו אינהו ק"ם לא מעא זמניה כדאמרינן בעלמא (יומא לה:) הקורא אתשמע עם אנשי משמר לאיצא שאנשי משמר מקדימין: ואי מכללא תורה אור מפי.וכי אמר ליה מכללא מאי גריעותא אלא אי אמרת אהבה רבה הוו אמרי מאי איכא. דאמר לאו בפירוש אתמר הא שפיר מלי למשמע מכללה דיולר חור

קא אמרי ומשניגן ליכא למשמע מהכא

הדברות בקריחת שמע : מפני

פרשומה המינין. שלא יאמרו לעמי

כארך אין שאר תורה אמת ותדעו

שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש

ב"ה ושמשו מפיו בסיני: סמינין .

מכו"ם: פסה בדשכרה וסיים

בדסמרם. תחלת הברכה אמר ע"מ

שהכל וכיון שהגיע לחלך העולם כזכר

שהוא יין ואמר פרי הגפן פשיטא לו

דילא דהא אפילו סיים כל הברכה

כדעת פתיחתה ואמר שהכל יצא על

היין דתנן וכו':מנמ. קא מבעיא לן פתח

אדעתא דחמרא כדי לסיים בפה"ג

וכשהגיע למלך העולם נזכר שהוא שכר

וסיים שהכל מהו : בפר עיקר ברכה

מולינן . ועיקר ברכה אדעתא דיען

כאמרה והוי כמו שסיים ביין ואיף

ברכת היין מוליאה ידי ברכת שכר שאין השכר מן הגפן: פסס ביולר אור - כלומר אדשמא דלימא יולר

חור: וסיים במעריב ערבים. כשחמר

כלומר דלמא פתיחה אינה כלום והא

דקתני יצא לפי שחוזר וחותם בה

בה בכרוך ופתיחתה אדשתא דבירא

מיכא למימר . היכי נפיק משום

מימא משום חתימתה יצא אלא

פתיחתה נמי מעלייתה היה ולה

ברכות ערבית וסחרית הוא דמלי למימר דכי פתח בזו וסיים בזו ילא

דהח כי פתח בשחרית אדעתא דמעריב ערבים הוה דעתיה לאדכורי בה מדת היום בלילה כגון גולל אור וכי פתח

ערבית אדעתא דיולר אור הוה דעתיה

לאדכורי בה מדת לילה כגון ובורא

חשך הלכך אדעתא דתרוייהו הויא:

לאו לאסויי כא דאמרן . כגון שכרא

וחמרא : סיינו בעיין . (כ) דהא ברכת

חמת וחמונה בערבית לח ילח: שנם"

בברוך יולר המאורות וע" חתימתה כא קאמר דילא *אלא שהכל שאין חותם אנל

ברכות אין מעכבות זו את זו דלמא האי דלא אמרי יוצר אור משום דלא ממא זמן יוצר אור וכי ממא זמן יוצר אור הוו אמרי *ואי מכללא מאי דאי מכללא לעולם אהבה רבה הְוו אמרי וכי ממא זמן יוצר אור הוו אמרי ליה ומאי ברכות אין מעכבות זו את זו "סדר ברכות: וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים . א"ר יהודה אמר שמאל אף בגבולין בקשו לקרות כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת המינין תניא נמי הכי ר' נתן אומר בגבולין בקשו לקרות כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת המינין רבה בב"ח סבר למקבעינהו בסורא א"ל רב חסדא כבר בטלום מפני תרעומת המינין אמימר סבר למקבעינהו בנהרדעא א"ל רב אשי כבר במלום מפני תרעומת המינין: ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא . מאי ברכה אחת א"ר חלבו ימשמר היוצא אומר למשמר הנכנס מי ששכן את שכו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלום וריעות: מקום שאמרו להאריך: פשיטא 'היכא דקא נקים כסא דחמרא בידיה וקסבר דשכרא הוא ופתח ומברך אדעתא דשכרא וסיים בדהמרא יצא דאי נמי אם אמר שהכל נהיה בדברו יצא דהא תגן *על כולם אם אמר שהכל נהיה בדברו יצא אלא היכא דקא נקים כסא דשכרא בידיה וקסבר דדמרא הוא (6) פתח ובריך אדעתא דחמרא וסיים בדשכרא מאי בתר עיקר ברכה אזלינן אי בתר התימה אזלינן ת"ש "שחרית פתח ביוצר אור ופיים במעריב ערבים לא יצא פתח במעריב ערכים וסיים ביוצר אור יצא ערבית פתח במעריב ערבים וסיים ביוצר אור לא יצא פתח ביוצר אור וסיים במעריב ערבים יצא

כללו של דבר הכל הולך אחר החתום שאני התם דקאמר ברוך יוצר המאורות הניחא לרב *דאמר כל ברכה שאין בה הזכרת בינה אפר ר' הניופא השם אינה ברכה שפיר אלא לר' יותנן דאמר כל ברכה שאין בה מלכות אינה (מסוים פסי ברכה כאי איכא למימר אלא כיון דאמר רבה בר עולא *כדי להזכיר מדת יום בלילה ומדת לילה ביום כי קאמר ברכה ומלכות מעיקרא אתרוייהו קאמר ת"ש מסיפא כללו של דבר הכל הולך אחר החתום כללו של דבר לאתויי מאי לאו לאתויי הא דאמרן לא לאתויי נהמא ותמרי ה"ד אילימא דאכל נהמא וקסבר דתמרי אכל ופתח אדעתא דתמרי וסיים בדנהמא היינו בעיין לא צריכא כגון דאכל תמרי וקסבר נהמא אכל ופתח בדנהמא וסיים בדתמרי [יצא] דאפילו סיים בדנהמא נמי יצא מאי מעמא דתמרי נמי מיזן זייני: אמר רבה בר *חיננא סבא משמיה דרב "כל שלא אמר אמת ויציב שחרית ואמת התמרים על הען ועל פרי הען אינה המי ואמונה ערבית לא יצא ידי דובתו שנאמר "להגיד בבקר חסדך ואמינתך מצע שולה לברכת הלחם ואי בהא פשטת " בלילות: ואמר רבה בר חיננא [סבא] משמיה דרב 'המתפלל כשהוא כורע להכל הולך לחר המום ברכות הולפסקום כורע בברוך וכשהוא זוקף זוקף בשם אמר שמואל מאי מעמא דרב דכתיב "ה" הדין לחמרת ושכרת:כל מי שלה אמר מנהר זוקף כפופים מיתיבי "מפני שמי נחת הוא מי כתיב בשמי מפני שמי כתיב אמר ליה *שמאל לחייא בר רב *בר אוריאן תא ואימא לך מלתא מעלייתא דאמר אבוך הכי אמר אבוד כשהוא כורע כורע בברוך כשהוא זוקף זוקף בשם .

במלרים. ואמונתך פי' מדבר על לפצר אינו רשאי להאר העתיד שחט מלפים שישמור הבטחתו לחשם אינו רשאי שלא העתיד שתנו מנפים שישמור הבטחמו ואמונתו ויגאלט מיד המלכים ובסוף (פרץ א') אלו ברכות ברכה חוזר לגאולה דפרעה כדי לסמוך שמקצרין המברך על הפירות ועל המצות כו' נגיונישו חנת חיל ע"ד המדר' (רבה היכה האלו ברטת שמאריבין ג) הדשים לבקרים רבה המונתך שחדם ברטת של תעניית לגאל ישראל.א"כ ע"ד המדר" (רבה איכה מאמין ומפקיד רוחו בידו ומחזירה וברכות של ראש השנה י בני מערבא (פרק א) ניסי רי יוון (פרק א) ניסי רי יוון וכול' . וכן איתא בהר"ס . ואיתא ואינו תוחש בברי בירוטלמי האי מרגניהא לייר - ואינו היים הבריים בבריים בירוטלמי האי מרגניהא לייר ---בלא יגיעה: אכת ויליב וכו'. לא ובנמי וכו'. וכן אימא בהר"ם. ואימא היים בברין בי שהתבברין ברושלמי האי והוש בברין פתח בברין בתרושלמי האי והיים בברין פתח בברין בברין בברין בברין בברין שמא פירוש שאין לה שומא כל מה הניתא לשאן האחר כל שמשבת חתוני אה הרברים שמשבת חתוני אה הרברים אמשבת חתוני אה הרברים היים משברים החתובים היים משברים היים ברכה שאין בה הוכרת שמשבח מתגני לה כדאמר לקמן (ד' לג כ) בחד דפתח וחמר החל הגדול המומה של רר ור׳ יוייר הגבור והטורא והיה מאריך הרבה בפיק כיצד פברית וא"ל ר' חנינא הייתה לשבחי דמרך מדובר פודק הראה כי כל פה לא יוכל לספר שבחו : משם (אכם א) גרםי כר כל פה לא יוכל לספר שבחו : בשם רב כל ברכה

עין משפמ נר מצוה

ק"ש הלכה ז מוש"ם או"ה סימן סו סעיף י:

פימן קיג סעיף ז:

ברין היה שיהי קורין עשרת הרברות בכל יום

מפלה הלכה י סמנ

בינור דלא מטא זמן יולר אור . דנהי דשחישת התמיד משיעלה ם א מיי פיא מסלטם שמוד השחר פי' רש"י מיהו לל הוה שעה לומר יולר חימ סימן ס' ספיף ג:

אור כדאמרי' הקורא כו' ויכול לסבור קברייתא כותיקין : מא ב מיי פין מאטם

ברבה אחת למשמר היולא וכו' . מימא קנת מאי היא הואיל ולית

נהמא . ופירש רב אלפס השתה דלא ששין יה) מושים אייה

אפשיטא בעיין אוליכן לקולא ואפילו פר ה מיי פיא מה? פחת בתחרא יחוור בשברה איני

הי׳ אומר "לחומרא דלריך לברך פעם מה ו מיי פים מהלמת

יודע בבירור שטעה בדבורו שהמר עשין יע סור שויע הויה

השבת וחזר בתוך כדי דבור יצא אחרי רב נסים גאון

ודחי מלות חינן לריכות כוונה . והיה של זה הפרק פירשות

לוות הכרסת ולא נתכוין ללאת. אבל ספני את קיירו היכרת בכל את היכא דכתסת ולא נתרך על היין ונמלא אתן ספני פענת הפינין מכיל דכתסנין לברך על היין ונמלא אתן שבי פענת הפינין שכר לא מהני: דרוב"ד בבקר לבדם ניתנו שלבש את חסדך. אחד שהקדום ב"ה עשה לע לתארין אונו רשאי לקצר

שהוא יודע שהוא י"ע . והקשה הר"ר כבר בפלום

יעקב מקיטן מאי קא מבעיאליהוהא החלפוד ארץ

פתח בחמרא וסיים בשכרא ילא<u>. ור"י</u>

אחרת.ומיהו היה אומר ר"ח אם היה

בורא ספרי הען תחת (בורא) פרי הגפן

דבתוך כדי דבור יכול לחזור בו. וכן

בי"ע בחתימה של יום מוב אם טעה

בין מקדש ישראלוהומנים ואמר מקדש

אומר הר"י דהיינו בשומע תפלה אחורי

[כגיטין סכ. וכן כמנחום נג. כר הוריין פירש"י כן סורה הכן ביומה בה. ובסוכה מג: ועיו לח: וכתגיגה יד: חיתה בר אריא בר אוריא ולא פירש"י כנוס]

להניד בבקר מסדך . וברכת חמת ויליב כולה על חסד שמשה עם אבוחיט היא שהוליאם ממלרים ובקע להם הים והעבירם וברכת אמת ואמונה מדבר בה אף על העתידות שאט מלפים שיקיים לנו הבטחתו ואמונתו לגאלנו מיד מלכים ומיד שרילים ולשום נפשט בחיים ולהדריכט על במות אויביט כל אלה הנסים החדירים חמיד: כשהוא כורע. באבות ובהודאה כורע בברוך חוקף את עלמו כשהוא מזכיר את השם על שם ה' זוקף כפופים (מהלים קמו): נספ . לשון הכנעה:

יר זכה שיין כל היה של היה של היה של היה במילה בל היה של היה במילה בל החיים להיה של היה של הי

נקמן ת. מלך העולם נזכר וסיים אשר בדברו מעריב ערבים: שמני הסס וכו' .

הנהות הביח ופחח: פרי הגפן הוא אימא דלא ילא: מאי בייט בעיין א חתימתה כא אין מלכות בחתימתה: ברכת: פ"ג פלם כיון דפמר כו' . חלח לח

לקמן מ: תפשוט מיניה לחמרא ושכרא דלגבי

ולמיל יה:

ברכת אמת ויליב כמו שתקטה וכן ומגינס יד.

השים תום׳ דים לח כו׳ לחומרת

ס׳ ולה שייך